

rådet – bortset fra det, som Socialdemokratiet og SF m.fl. skaffer til huse i kraft af UMTS-midlerne – kan regeringen sige til offentligheden: Ja, nu har vi givet et skattefradrag for at kompensere for de manglende bevillinger til at styrke forskningen i samfundet. Jeg tror, det hænger sådan sammen.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jamen hr. skatteminister, der er jo ikke tale om, at fællesskabet ikke vil yde et bidrag til netop den forskning, som foregår i forbindelse med erhvervslivet. Det er faktisk derfor, vi har forskningsprojekter, hvor man deler finansieringen, og det er faktisk derfor, vi i dag har et 100 pct. fradrag. Men det, regeringen vil, er at give en erhvervsstøtte på 150 pct. Det er det, der er lidt svært at forstå, og jeg kan åbenbart ikke få et konkret svar på, hvorfor det lige er ad den vej, vi skal give støtte til dansk forskning.

Det forekommer mig også lidt bureaukratisk, for hvis jeg har forstået det korrekt, skal Statens Forskningsråd først godkende projekterne, og så kan man få fradraget. Var det ikke mere hensigtsmæssigt, at når projekterne var godkendt, fik man pengene direkte uden at skulle igennem alle mulige snørklede skattesystemer?

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

13) Første behandling af lovforslag nr. L 108: Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove. (Afskaffelse af efterbeskatningskravet i kildeskattelovens § 48 E m.v.).

Af skatteministeren (Svend Erik Hovmand).
(Fremsat 20/2 2002).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Peter Christensen (V):

Dette lovforslag forhindrer, at det danske samfund smider guld på gaden.

Det er jo sådan, at når en lov har virket i en årrække, kan man revurdere den for at se, om den har en række fejl og mangler. Den eksisterende lov har den fejl, at vi mere eller mindre tvinger danske virksomheder til at tage afsked med nogle af deres dygtigste medarbejdere, og med dette lovforslag rettes der op på problemet.

Forskere og nøglemedarbejdere, der kommer til Danmark fra udlandet, kan i de første 3 år arbejde under en særlig gunstig 25-pct.-skatteordning, og derefter skifter de til de almindelige skatteregler. Men hvis de bliver og arbejder her i landet i mere end 7 år, skal de tilbagebetale den skat, de ikke betalte de første 3 år, og det betyder i praksis, at de vælger at flytte fra Danmark, inden de 7 år er gået. Dermed får staten ikke ekstrabeskatningen ind, og virksomhederne mister de gode medarbejdere og må finde nye, dygtige og innovative udenlandske eksperter. Det er i sandhed tragikomisk, og derfor skal det ændres. Får vi ændret det, vil der heller ikke længere være den forskel på behandlingen af eksperter og nøglemedarbejdere, som der er i dag. Forslaget er endvidere provenuneutralt, for som det er nu, er der alligevel ingen, der vælger at være her i så lang tid, at de skal tilbagebetale skat.

Kl. 19.00

Forslaget har altså udelukkende positive konsekvenser. Virksomhederne får bedre mulighed for at holde på de dygtige medarbejdere, og det er både fornuftigt og erhvervsvenligt, så derfor kan Venstre støtte forslaget.

Erik Mortensen (S):

Socialdemokratiet har jo været med helt fra starten. Det var faktisk Socialdemokratiet, der sammen med CD helt tilbage i 1992 tog initiativ til denne lovgivning.

Dengang var det kun forskere, der var tale om, men vi var også med, da man udvidede ordningen til at omfatte nøglemedarbejdere. Vi var også med, dengang man udvidede ordningen fra 3 år til 7 år, og vi var også med, da man fritog forskerne for tilbagebetalingskravet efter de 7 år. Hele vejen igennem har der været stor tilslutning til de ordninger, der er blevet etableret og løbende udvidet, og det er meget positivt.

Umiddelbart synes vi nok i Socialdemokratiet, at forslaget her er en noget stor mundfuld,

når man tænker på, hvad udgangspunktet egentlig var, nemlig forskerbeskatning. Vi føler derfor, at der er god grund til at tænke lidt sig om: undersøge lidt om ordningens funktioner og måske om indholdet, noget om anvendelsen, hvilke personkredse der er tale om, osv., og det vil vi gerne bruge tid på under udvalgsarbejdet.

Mikkel Dencker (DF):

Da et tilsvarende beslutningsforslag blev behandlet for et års tid side, stemte Dansk Folkeparti for, men med megen skepsis og efter svære overvejelser. I denne omgang er vi endnu mere skeptiske end sidste gang, og vi har af den grund endnu ikke taget endelig stilling til forslaget.

Trods vores skepsis kan vi godt få øje på mange positive elementer i forslaget. Vi forstår godt argumentationen for, at det er vigtigt for virksomhederne at fastholde nøglemedarbejderne, også ud over de 7 år. Vi kan også godt se, at den nøglemedarbejder, som af skattemæssige årsager bliver nødt til at forlade virksomheden efter de 7 år for at undgå efterbeskatning, typisk vil skulle erstattes af en ny nøglemedarbejder, som så vil være skattebegünstiget i de første 3 år. Men omvendt kan lovforslaget også misbruges af den nøglemedarbejder, som officielt kommer til Danmark for en kortere periode, men hele tiden har haft til hensigt at tage ophold i Danmark og fortsætte i sit job ud over de 7 år. Hvorfor skal han i modsætning til sin danske kollega beskattes særdeles lempeligt i de første år?

I den forbindelse vil jeg gerne spørge, om der ikke skal være nogen maksimumsgrænse for, i hvor mange år nøglemedarbejdere kan opholde sig i Danmark. Skal det være 9 år, 15 år eller for evigt, som der lægges op til? Hvis der ikke skal være nogen maksimumsgrænse, ændrer lovforslaget fuldstændig karakter fra at være noget, som skal tiltrække arbejdskraft til ophold i en begrænset periode, til at være noget, som decideret har indvandring som formål, og som bekendt mener Dansk Folkeparti ikke, at indvandring er løsningen på problemet med rekruttering af kvalificerede medarbejdere. I stedet skal man tage udgangspunkt i at opkvalificere den arbejdsstyrke, vi i forvejen har her i landet.

Forslaget har også den bivirkning, at danskerne, som vender hjem fra udlandet efter en årrække og ønsker at bosætte sig fast i Danmark igen, kan udnytte loven og slippe med at betale 25 pct. i skat, mens vedkommendes kolleger natur-

ligvis stadig bliver beskattet fuldt ud. Det er der hverken retfærdighed eller nogen logik i.

Med andre ord: Der er mange hjørner, som skal slibes af, før Dansk Folkeparti kan være tilfreds med dette forslag.

Charlotte Dyremose (KF):

Såvel udenlandske som danske nøglemedarbejdere er en vigtig kapacitet for danske virksomheder og for dansk erhvervsliv og derfor også for det danske samfund.

Kl. 19.05

Det er vigtigt at have mennesker med kapacitet og ekspertise i dansk erhvervsliv. Udflytning betyder, at vi mister ekspertise, viden og udviklingsmuligheder til skade for det danske samfund, og Danmark kan derudover se frem til mangel på arbejdskraft. Derfor har vi brug for at tiltrække og fastholde den dygtige arbejdskraft til glæde for vort samfund, så vi kan skabe en større kage til at dele ud til dem, der har mest behov.

Internationaliseringen har gjort det nemt at flytte rundt mellem landene. Det er blevet nemmere og nemmere at flytte til et andet land, fordi man rimelig hurtigt kan komme hjem og besøge familie og venner, og derfor er der behov for at tilskynde folk til at komme og arbejde her hos os i Danmark. Derfor er Det Konservative Folkeparti gået aktivt ind i arbejdet for først et skattestop og senere skattelettelser, for netop skattelettelser er helt essentielle for at fastholde og tiltrække den dygtige arbejdskraft.

I den nuværende situation har Danmark et rekordhøjt skattetryk. Derfor er det nødvendigt at afbøde de økonomiske konsekvenser, der er ved at flytte til et land med et så højt skattetryk, og det har vi gjort med den oprindelige lovgivning.

Formålet med loven er netop at tiltrække gode folk, og vi finder det derfor dybt tåbeligt, at man sender dem ud af landet igen med et ordentligt skattesmæk. Derfor mener vi faktisk, at der er sund fornuft i at sige til de mennesker, som har valgt at komme til Danmark og bidrage til udviklingen af det danske samfund, at de gerne må blive her og gerne må udøve deres ekspertise til gavn for det danske samfund.

Det Konservative Folkeparti kan derfor støtte lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg skal komme tilbage til Enhedslistens holdning til selve lovforslaget om lidt.

Det, der kalder mig herop nu, er, at fru Charlotte Dyremose så klart understregede i sin indledning, at forslaget ikke kun omfatter udenlandske nøglemedarbejdere, men også danske nøglemedarbejdere, der har været i udlandet og er kommet tilbage. Derfor kunne jeg godt tænke mig at spørge, om det ikke undrer den konservative ordfører, hvad baggrunden kan være for, at der igen og igen i skatteministerens skriftlige fremsættelse nævnes udenlandske eksperter: muligt for udenlandske eksperter, kan den udenlandske ekspert, ophold i Danmark for den udenlandske ekspert, de udenlandske nøglemedarbejdere, tiltrække kvalificeret arbejdskraft fra udlandet, de udenlandske eksperter, osv. osv. 7-8 gange står der udenlandske eksperter, og hvad er grunden til, at der er den vægtning i fremsættelsen?

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg kan forstå på Enhedslistens ordfører, at jeg tydeligvis ikke har udtrykt mig klart nok.

Det, jeg understregede i min ordførelse, var faktisk, at danske medarbejdere også er en utrolig vigtig kapacitet. Det Konservative Folkeparti mener ikke, at kun udenlandsk ekspertise er vigtig, vi mener også, det er vigtigt at fastholde dansk ekspertise, og det er lige netop derfor, vi ønsker at sætte skatterne på arbejde ned, så dygtige og kvalificerede danske medarbejdere ikke bliver tilskyndet til at flytte til udlandet. Det var derfor, jeg præciserede »danske«.

Men samtidig mener vi, som jeg også sagde, at forslaget er ganske udmærket til at tiltrække udenlandsk arbejdskraft til Danmark.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Ja, men mener Det Konservative Folkeparti ikke, at lovforslaget også omfatter danske medarbejdere, som har været i udlandet og kommer hjem til Danmark? I en lang årrække og ifølge forslaget for bestandig får de en ganske særlig nedsat skat i modsætning til alle andre danske borgere. Er det ikke også en del af forslaget, eller omhandler det kun udenlandske eksperter? Når jeg kommer i tvivl, er det selvfølgelig, fordi der i fremsættelsen kun tales om udenlandske eksperter.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Hr. Søren Søndergaard har ganske ret i, at Det Konservative Folkeparti ikke ønsker at diskriminere hverken mod udlændinge eller mod danskere, og det er rigtigt, at det kan ske, at der er en enkelt dansker eller to, der rent faktisk også får gavn af det her.

Det er ikke hensigten med forslaget, og det er derfor, der står i forslaget for så vidt den del, jeg har været med til, at det er for at tiltrække udenlandsk arbejdskraft. Det er det, der er årsagen til forslaget. Der kan så være et par danskere, der også kommer til at nyde gavn af det. Det var ikke det, der var meningen, men det er rigtigt, som hr. Søren Søndergaard siger, at det kan ske, men det er altså for at tiltrække den udenlandske, kvalificerede arbejdskraft.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Hr. Søren Søndergaard for tredje og sidste gang.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Ja, jeg ved ikke, om vi måske kunne få ministeren op og afklare, hvordan det egentlig forholder sig dér. Jeg kender da, jeg vil ikke sige personligt, men en del danskere, som man kan kalde nøglemedarbejdere, det har de vel været inden for deres felt, som har været nogle år i udlandet og så er kommet hjem og lige præcis har udnyttet denne her ordning, og som er pæredanske og har dansk statsborgerskab.

Jeg undrer mig i hvert fald over, at Det Konservative Folkepartis ordfører ikke også undrer sig over, at der i den grad lægges vægt på udlændinge, når vi kan se, at det også i lige så høj grad kan gælde danskere, der har arbejdet i udlandet en periode, og som så bare kommer hjem, og så af en eller anden særlig grund, fordi de har haft ophold i udlandet i en periode, kun skal betale 25 pct. i skat i modsætning til andre danskere statsborgere, som skal betale mere i skat. Der er ikke nogen diskriminering her. Det er måske sådan en lidt underlig opdeling.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Nu er det faktisk ikke af en eller anden særlig grund, nu er det faktisk, fordi vi ikke ønsker at diskriminere. Men ud over det kan jeg sige til hr. Søren Søndergaard, at den type mennesker – jeg kender nemlig også nogle af dem – som arbejder i udlandet, fordi de er eksperter inden for et eller

andet område, og som kommer tilbage til Danmark, ofte rejser til udlandet igen.

Derfor kan det faktisk også tænkes, at det her forslag kunne tilskynde dem til at blive i Danmark, så vi kan udnytte deres ekspertise til gavn for det danske samfund, i stedet for at de, som de sagtens kunne finde på – jeg kender personlige eksempler på folk, der har rejst ind og ud af landet – kunne tage job igen i udlandet, når de 7 år nærmer sig, og de derfor vil få et skattesmæk.

Så det er rigtigt, at der er nogle danskere, der vil få en skattelettelse af det her, men det er også nogle danskere, hvis ekspertise og viden og bidrag til det danske samfund, vi kunne risikere at miste, hvis de får det skattesmæk efter 7 år.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Hr. Ole Sohn som ordfører.

Ole Sohn (SF):

Det er faktisk ret interessant at komme sådan lidt ude fra sidelinjen og blive bedt om at være ordfører på sådan et skatteforslag, fordi det jo giver anledning til nogle overvejelser, i hvert fald som lægmand.

Fru Charlotte Dyremose var inde på, at vi skulle gøre noget for at tiltrække medarbejdere i et land, hvor vi er så højt beskattet, og lige da den bemærkning faldt, kom jeg til at tænke på, hvordan det så egentlig kan være, at der er så mange udenlandske virksomheder, store koncerner, som beskæftiger sig med biotek og it, altså alle de her, som virkelig har behov for intelligent arbejdskraft, som placerer sig lige nøjagtig i Danmark, som er så højt beskattet. Hvordan kan det dog være?

Ja, det kunne måske være, fordi vi i kraft af den høje skat også har et velfungerende velfærdssamfund, en ordentlig infrastruktur, nogle gode daginstitutioner, nogle gode boligforhold, hvis man har penge til det altså, osv., osv., osv. Og derfor er det måske en overvejelse værd at tænke på, hvad vi får for vore skattekrone. Har det ikke også en positiv værdi frem for bare at gøre det til noget negativt?

Jeg skal i øvrigt lige sige, at SF sådan set også støttede ordningen, da den blev etableret, men alligevel, prøv at tænke på, at når vi nu gør meget for at tiltrække den udenlandske arbejdskraft, og det er globalt, det er jo ikke bare Danmark, der laver den type ordninger, det gør andre lande også, jamen så kommer man måske efterhånden i en situation, hvor medarbejderne flytter rundt, hvor danskere flytter til andre lan-

de, hvor der så er skattefordele, fordi det kan være en fordel for dem.

Kl. 19.15

Det kan selvfølgelig også være udmærket at udveksle erfaringer og få noget rotation, men ikke på den måde, forslaget her er formuleret på, hvor man udvider begrebet, fra at det egentlig er udenlandske eksperter, altså forskere og lignende, til også at være nøglemedarbejdere, inklusive nøglespillere, som kan få glæde af det. Jeg havde nær sagt, at hvis ikke ordningen fungerer, havde det måske været et problem for FCK at klare sig så markant, som de gør. Derfor vil jeg sige, at jeg synes, man skal overveje lidt, hvordan man skruer ordningen sammen.

Jeg mener faktisk også, det er lidt betænkeligt, at vi – nu er det jo ved at blive en vane, at Folketinget også lovgiver omkring lønforhold – laver en lov, hvor vi sætter en mindsteløn. Det er da ret specielt, at vi bruger som parameter, at man skal tjene mere end en vis månedsløn for overhovedet at kunne blive kaldt nøglemedarbejder og få skattefradrag. Det betyder jo, at de virksomheder, som ikke vil være med til at presse lønnen op, men måske mener, at 40.000-45.000 kr. sådan set også er en ret rimelig løn, ikke kan gøre brug af ordningen. På den måde skaber man nogle kunstige barrierer og kunstige skel, som måske ikke er tilsigtet, det tror jeg ikke.

Derfor vil jeg sige, at vi er meget betænkelige ved, at man på den måde er med til at skabe sådan en form for konkurrenceforvridning i forhold til virksomheder, som ikke har råd til at være med i det her spil.

Så der er sådan set en hel del, vi mener skal undersøges nøje i det her forslag. Vores oprindelige accept gjaldt primært ønsket om at give udenlandske forskere den mulighed. Så det er med mange spørgsmål undervejs, at vi går ind i den videre debat om det her forslag.

Søren Søndergaard (EL):

Enhedslisten afviste i 1998 forslaget om, at efterbeskatningskravet skulle opgives for forskere. Vi forudså dengang, at dette forslag på et eller andet tidspunkt ville blive efterfulgt af et forslag om, at beskatningskravet skulle opgives også for eksperter og nøglemedarbejdere. Og som forud sagt gik det sådan.

Vi er skeptiske over for den tankegang, der ligger bag muligheden for, at udvalgte grupper af medarbejdere kan slippe med at betale en skat på 25 pct. i modsætning til alle andre. I realiteten

fungerer ordningen som en erhvervsstøtteordning, hvor der gives statstilskud til højtlønnede medarbejdere i virksomhederne. Det mener vi ikke der er nogen fornuftig grund til.

Vi er også bekendt med, at nogle virksomheder oven i købet udnytter det på den måde, at de medarbejdere, der så ansættes under ordningen, får en særlig lav løn i forhold til, hvad de ellers skulle have haft, fordi de jo kun betaler 25 pct. i skat. Så er det altså direkte tilskud til virksomheden.

Vi ser forslaget i sammenhæng med regeringens øvrige skattepolitiske initiativer, hvor man 1: etablerer den ene fradragsmulighed for erhvervslivet efter den anden; 2: undergraver Told og Skats muligheder for at gennemføre en effektiv ligning; 3: giver særlig store skattelettelser til de mennesker, der bor i de største, dyreste og mest attraktive boliger; og 4: nægter at gennemføre effektive tiltag, som kan føre til, at også de multinationale selskaber i Danmark kommer til at betale skat.

Meget kan man beskyldte den politik for at være, men inkonsekvent er den ikke. Det er en fuldstændig konsekvent omvendt Robin Hood-politik, og derfor er Enhedslisten selvfølgelig også imod den.

Men for at komme tilbage til den diskussion, vi havde lidt tidligere om, hvorfor der i det her papir hele tiden står »udenlandske nøglemedarbejdere«, kunne jeg egentlig godt tænke mig at spørge ministeren, om det skyldes, at man, mens ministeren har siddet og skrevet på det her papir, måske lige pludselig har fået den tanke, at man var ved at lukke op for et eller andet hul. Jeg har ikke meget forstand på det. Jeg spørger ministeren, som er vidende inden for det her område i forhold til, hvad jeg ved om det.

Men kunne man f.eks. forestille sig, at man fremover kan lave ordninger på virksomhederne for danske medarbejdere; så de, efter at de har været i virksomheden i en periode, som en særlig bonusordning bliver udstationeret i udlandet i nogle år, hvorefter de kommer tilbage til Danmark? Bonussen består så i, at de i en årrække kun skal betale 25 pct. i skat, og selv om de bliver i Danmark, skal de aldrig nogen sinde betale det, de har vundet, ind. Kan man forestille sig den mulighed? Er det et hul, der lukkes op for her? Og hvis ikke det er et hul, der lukkes op for her, hvordan fremgår det så af lovgivningen?

Jeg ved det ikke. Jeg kan bare konstatere, at det er meget underligt, at man i hele denne her fremlæggelse udelukkende snakker om uden-

landske medarbejdere, når enhver ved, at det ikke kun omhandler udenlandske medarbejdere, men at det i lige så høj grad omhandler danske medarbejdere, som har boet i udlandet og kommer hjem til Danmark. Men jeg håber, at ministeren kan svare på det.

Kl. 19.20

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg tror sådan set, det er noget skidt, vi begyndte på, da vi begyndte på det her. Jeg tror, det var i 1993, vi lavede den her mulighed første gang, eller i 1994.

Det medfører nogle inkonsekvente ting, men jeg er sådan set indstillet på, at vi skal have løst det her problem med reelle ikkedanskere, altså udenlandske statsborgere, som er kommet til Danmark, fordi vi har brug for dem til en speciel opgave, og når de så har været her de 3 år plus de 4 år, skal de ikke tilbagebetale noget, der ligner en årsløn, hvis de vælger at blive. Det synes jeg sådan set er urimeligt.

Regulering fra 25 pct. og op til fuld beskattning af 3 års indkomst må jo tilsammen komme til at ligne sådan ca. en årsløn. Det synes jeg simpelt hen er lidt for inkonsekvent. Så det problem er jeg indstillet på egentlig at være med til løse, men jeg er ikke indstillet på at give tilskud til flyttebranchen, som det her jo kan resultere i, altså til de her flyttebiler, der skal flytte danskere sådan frem og tilbage. Jeg kan ikke helt finde ud af intervallerne, men det er noget med, at inden for en periode på 10 år kan man være her i Danmark i flere perioder af højst 36 måneders varighed, men hvor længe man så skal have været i udlandet i mellemtiden, kan jeg ikke helt finde ud af.

Men altså det er helt klart, eller helt klart ved jeg ikke om det er, men jeg har simpelt hen et problem med, at jeg tror, vi her åbner et hul for spekulation for danskere, som vil udnytte det system her, og det har jeg altså ingen sympati for.

Vi må være solidariske med det samfund, som vi har udviklet. Det er også helt tydeligt, at der er folk, der kan lide at være i det land her, og der er folk, som synes, det er fornuftigt at investere i dette land. Og jeg synes ikke om muligheden for at åbne den her ladeport for at fastholde nogle specielt velegnede danskere, som kan finde ud af at flytte frem og tilbage mellem Danmark og England over sådan en 10-års-periode. Det er jeg godt nok ikke indstillet på at være med til.

Så vi må have opklaret, hvordan det hænger sammen, og om vi kan få det rettet til, sådan at det løser problemet med de reelt udenlandske statsborgere, som vi har trukket hertil for en periode. Det synes jeg jeg vil være med til. Men resten går ikke.

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Må jeg allerførst sige tak for en meget, synes jeg, frugtbar debat omkring et meget spændende tema. Jeg synes, der har været mange vigtige aspekter fremme i debatten, som giver god grund for en saglig og en grundig udvalgsbehandling.

Det er rigtigt, som den socialdemokratiske ordfører sagde, at vi jo her taler om et lovkompleks, som Socialdemokratiet har været meget aktiv deltager i igennem en længere årrække. Og jeg er glad for de bemærkninger, hr. Erik Mortensen kom med, og vil gerne understrege, at vi absolut er parate til en grundig redegørelse i udvalget omkring de spørgsmål, som måtte vise sig.

Jeg vil godt sige til nogle af de ordførere, som har udtrykt betænkelighed ved, at vi her lukker op for en ladeport, og at man skulle kunne rejse, jeg tror, hr. Søndergaard på et tidspunkt sagde, at man kunne lave sådan en bonusordning, hvor man sådan kunne rejse frem og tilbage, at jeg altså er nødt til at gøre opmærksom på, at hvis man læser § 1, 3. stk., vil man der kunne se, at der altså ikke er mulighed for det. Så man skal passe på ikke at lægge for mange problemer ind i denne her diskussion.

Når vi får nærlæst lovforslaget, får lejlighed til at få uddybet de bemærkninger, der er i lovforslaget, tror jeg faktisk, at den skepsis, som viser sig nogle steder, ikke er så stor.

Jeg vil også godt sige til Dansk Folkeparti, at der jo ikke her er tale om en indvandringslov. Langtfra. Der er tale om en lovgivning, hvis ædle formål er at sikre danske virksomheders internationale konkurrenceevne, for alternativet er jo, at disse nøglemedarbejdere sagtens vil kunne få et job i en anden virksomhed på den anden side af den danske grænse. Sagtens. Det er slet ikke det, der er spørgsmålet. Det, der er spørgsmålet, er, om det lykkes danske virksomheder at tiltrække dem.

Kl. 19.25

Så er der nogle, der siger: Jamen er det alligevel ikke betænkeligt at give alle og enhver mulighed for det? Jeg vil bare gøre opmærksom på, at når vi er oppe i det lønniveau, som vi her taler

om, ved vi godt, at det er meget, meget få virksomheder, der overhovedet har mulighed for at være med. Dertil kommer, når nu hr. Ole Sohn taler om mindsteløn, at hvis en virksomhed er i stand til og ønsker og mener, at det er rigtigt at bruge så mange penge – 52.000 kr. om måneden er jo ganske mange – er det jo også et udtryk for, at de har tænkt sig grundigt om, og så behøver vi måske ikke at være så bekymrede, som vi ellers kunne være i andre situationer.

Jeg ser derfor frem til en konstruktiv udvalgsbehandling.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Det er rigtigt, at der er en udelukkelse, som bunder i, at der står noget om koncernforbundet virksomhed: at man ikke kan få arbejde i en med den samme koncern forbundet virksomhed. Men samtidig står der altså på side 4, at højtlønnede danskere, som vender hjem efter at have været i udlandet og ønsker at bosætte sig varigt her i landet, som følge af forslaget kan benytte 25-pct.s-ordningen uden at blive efterbeskattet.

Der vil derfor være et provenutab i de 3 år, personerne kan benytte 25-pct.s-ordningen, og alt andet lige kan det vel ikke betyde andet, end at der dermed bliver mulighed for mere eller mindre organiseret – mere eller mindre selvorganiseret, hvad ved jeg – at tage til udlandet, opholde sig et stykke tid i udlandet og komme hjem og så gøre brug af denne regel. Og det, jeg spekulerer over, er: Vil andre lande ikke indføre noget lignende? Vil vi ikke bare starte en konkurrence, hvor det næste gang skal være 20 pct., og så skal det være 15 pct., og til sidst bliver det helt glistrupske tilstande, fordi man konkurrerer hinanden ned?

Jeg synes, det er et hul, der bliver åbnet, og jeg vil sådan set gerne bede ministeren bekræfte, at der er en risiko for, at lovforslaget kan udnyttes på denne måde. Så kan man vurdere, at der ikke bliver nogen stor udnyttelse, men risikoen eksisterer for en udnyttelse, som vel ikke er ministerens hensigt med forslaget.

(Kort bemærkning).

Erik Mortensen (S):

Jeg har også hæftet mig ved § 1, stk. 3, men muligheden må selvfølgelig stadig foreligge, i og med at en dansker forlader landet og vender tilbage, men ikke til den samme virksomhed eller den samme koncernforbundne virksomhed. Muligheden er bestemt til stede.

Men det, jeg tog ordet for, var nu mere for at præcisere min ordførertale. Den kunne måske opfattes lidt forkert, som pigen sagde, da hun sagde: Det har man for sin gode vilje. Men det var sådan set ikke det, der lå i den. Vi arbejder altid konstruktivt i udvalget, og det vil vi bestemt også gøre denne gang, men det er ikke automatisk udtryk for, at det bliver et ja til ordningen. Det afhænger i høj grad af arbejdet i udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):
Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):
Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 1. marts 2002, kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 19.29
